პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

(ᲧᲔᲚᲘᲤᲐᲚᲘ ᲛᲔᲡᲐᲛᲔ)

საქ. კომუნისტური პარტიის ცენტრალური და თბილისის

კომიტეტების

და სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, წითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების

კომუნისტი

ცაკის ორგანო

რედაქცია
თბილისი, ქამოს (ყოფ. დიდი მთავრის) ქ. № 68, მეორე სართული
რედაქციაში საქმისათვის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე, გარდა კვირა-უქმეებისა, 10—11 ს.
ტელეფონები: რედაქტორის 14—76, მდივანის 10—58
დაბის მოსრებას 13—80

მთავარი კანტორა
თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი, 34; ტელეფონი № 10—49
ხელისმწერის ფასი: მუშა-მოსამსახურეთათვის 90 კ., დასაორწენებისათვის—1 მან. და 20 კაპ., განცხადებებისა: ნონპარელის სტრიქონი—40 კაპ., ტექსტში—ორჯერ მეტი, სამკლოვიარო —10—15—20 მან. დოკუმენტების დაბრუნება—1 მ., განცხადებების მიღება სწორმოუბს შუადღის 4 საათამდე.
სტამბის ტელეფონი 18—80
ექსპედიციის 5—43.

დღის ამბავი
— გაიმართა საფრანგეთ - საბჭოთა კონფერენციის პირველადი სხდომა.
— გერმანიის კომპარტია დღითი-დღე იზრდება.
— პრაღაში გაიმართა მთავრობის საწინააღმდეგო დემონსტრაცია რომელშიაც მონაწილეობა მიიღო 50 ათასზე კაცმა.
— პარიზში სახელმწიფო დანიშნულებით გადასახადების ზრდის წინააღმდეგ გამართეს მასობრივი დემონსტრაცია.
— ერიო მოსწრება რომ პუანკარეს კრიზისის ხანგრძლივი პერიოდი ლიანდაგიდან გადაეყვანა, ამიტომ ის ხელახლა იქნას სასურასთო გაარათები.
— არაგეთის პრესაში სირიაში პროტესტის ნიშნად გაფიცვა გაჭიანურდა საფრანგეთის ცენზურის წინააღმდეგ.
— მოსკოვში ჩავიდა ოსმალეთის სწავლა-განათლების სახალხო კომისარიატის დელეგაცია.

შაბათი, 18 ივნისი 1926 წ. ᲧᲝᲕᲔᲚᲓᲦᲘᲣᲠᲘ ᲒᲐᲖᲔᲗᲘ ფასი 5 კაპ. № 137 (1592)

კოლექტიური მეურნეობანი

ცაკის სესიაზე, მთავრობის მოხსენების გარშემო გამართულ კამათის დროს, შეეხენ სასოფლო-სამეურნეო კოლექტივების საკითხსაც; აღნიშნული იყო, რომ არც ცენტრის და არც ადგილობრივი ორგანოების მხრივ არ ექცევა მათ ჯეროვანი ყურადღება. უფრო ადრე ამ საკითხზე შეჩერდა ჩვენი პარტიის ცეკას უკანასკნელი პლენუმი, რომლის რეზოლიუციაში ვკითხულობთ: „აღნიშნავს რა კომუნების, არტელების, სასოფლო-სამეურნეო კოლექტივების ზრდას და ცენტრის მხრივ მათდამი არასაკმარ ხელმძღვანელობას, ცეკას პლენუმი ავალებს პრეზიდიუმს დაარჩაროს მათი შესწავლა და მიიღოს მთელი რიგი კონკრეტული ზომები მათი მდგომარეობის გასაუმჯობესებლად“.

ზედმეტია იმაზე ლიტყვის გაგრძელება, რომ სასოფლო-სამეურნეო კოლექტივებს უდიდესი მნიშვნელობა აქვთ სოფლის მეურნეობის აღორძინებაში სოციალისტურ საფუძველზე. სასოფლო-სამეურნეო წარმოება და მიწათსარგებლობა ჩვენში ძალზე დაქუცმაცებული, რაც შესაძლებლობას არ იძლევა მიწდამყოფილებაში თანამედროვე ტეხნიკა იქნეს შეტანილი. თვალსაჩინო ტეხნიკური პროგრესი სასოფლო-მეურნეობაში მოსახერხებელია მხოლოდ წვრილ-ინდივიდუალურ გლეხურ მეურნეობათა გაერთიანების. კოლექტივები არის ერთ-ერთი გზა, რომელსაც მივყეთართ სასოფლო-სამეურნეო წარმოების გამსხვილებისაკენ.

ამავე დროს კომუნები ნიადაგს ქმნიან გლეხის ვიწრო ფესაკუთრეობით მიდრეკილების დასაძლევად და კოლექტივისტური პსიქოლოგიის განვითარებისათვის. კოლექტივები სოციალისტური მეურნეობის ელემენტებია სოფლად.

სამეურნეო კოლექტივებს კარგად დიდი მნიშვნელობა აქვთ ღარიბ გლეხობის წელში გასწორებისათვის, მათი მეურნეობათა ფეხზე წამოსაყენებლად. ჩვენ ბევრს ვლაპარაკობთ ღარიბ გლეხობის დახმარებაზე. ვაძლევთ მათ მრავალ დახმარებას და შეღავათებს. მაგრამ ყველაფერი ეს თვალსაჩინო ნაყოფს ვერ მოგვცემს, თუ ვერ შეგძლოთ ღარიბ გლეხობის შეკავშირება სწორმოო მიზნით. ღარიბ გლეხთა მიწების, საწარმოო საშუალებების, ძალღონის გაერთიანება, მათი თავმოყრა კოლექტივებში და უკანასკნელთა მოსაღონიერებლად საწელმწიფოს დახმარების გამოყენება—ეს საწინდარი იქნება იმის, რომ ღარიბი გლეხობა დღეიდან დაბეჩავებულ მდგომარეობას თავს დააღწევს და სოფლის საწარმოო ძალების განვითარების მძლავრი ფაქტორი გახდება.

მაგრამ უნდა ითქვას, რომ სასოფლო-სამეურნეო კომუნებს დღემდე არ ექცეოდა ის ყურადღება, რომლის ღირსი ისინი უეჭველად არიან. ისიც არ არის ხეირიანად შესწავლილი, როგორია ამ მხრივ ჩვენში ფაქტიური მდგომარეობა, რამდენი კოლექტივი არსებობს, რა ტიპის, რანაირია მათი სოციალური და ეკონომიური კავშირი აქეს გარეგნულ სამყაროსთან, რა საშუალებები გააჩნიათ და სხ.

საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების დროიდან სასოფლო-სამეურნეო კომუნებმა სტიქიურად იწყეს აღმოცენება. ბევრ ალაგას ისეთების ნიადაგ ქვეშ სულ სხვა რამ იმალებოდა; ზოგიერთ კულაკურ ელემენტებმა ზედმეტი მიწის ჩამორთმევის თავიდან ასაცილებლად მოინდომეს ხელისუფლებისათვის თვალის ახვევა მოჩვენებითი კოლექტივების დაარსებით, ნამდვილად კი ყველაფერი ძველებურად დასტოვეს. მთავრობამ ასეთ „კომუნებს“ კბილები მალე გაუსინჯა და ბოლო მოუღო. მრავალი იყო გულწრფელი გატაცებაც ნამდვილი კოლექტივების შექმნისაკენ. ეს გატაცება უმეტეს შემთხვევაში ბანელად შემდეგში, გლეხის ინდივიდუალიზმმა ბოლოს თავისი გაიტანა და კოლექტივები თავისით დაიშალენ. მნიშვნელობა ჰქონდა აქ გამოუცდელობას, ახალ საქმისადმი შეუჩვევლობას, თავის დროზე საჭირო დახმარების გაუწევლობას და ბევრს სხვა გარემოებასაც.

მაგრამ იდეა სასოფლო-სამეურნეო კოლექტივობისა არ მომკვდარა. ზოგან ისინი დარჩენ. ბოლო წლებში აქა-იქ ახლებიც შეიქმნა. ეხლა, როცა სოციალისტური შენებლობის საკითხი პრაქტიკულად დგას, როცა ღარიბ გლეხობის შეკავშირება და მისი მეურნეობის აღორძინება ხელისუფლების მზრუნველობის ცენტრშია მოქცეული,—განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება სასოფლო-სამეურნეო კოლექტივებსაც. მხოლოდ ჩვენ უნდა შეეტანათ მათ მშენებლობაში საჭირო გეგმიანობა და აღმოუჩინოთ მათ შესაფერი ორგანიზაციული და მატერიალური დახმარება.

საქმე უნდა დავიწყოთ გლეხობის გაერთიანების მარტივ ფორმებიდან, რომლებიც უფრო გასაგები და მისაღებია მისთვის. კოლექტივებისაკენ გარდამავალ საფეხურებად უნდა ჩათვლოს საწარმოო კოოპერატიული გაერთიანებანი, როგორიცაა, მაგ., სამახჭანო, სამელიარაციო და სხვა ამნაირგობანი. ჩვენ ფართოდ უნდა მოვკიდოთ ხელი ასეთების შექმნას.

თვით კოლექტივებში გაირჩევიან მაინის საზიაროდ დამუშავების ამხანაგობები, არტელები და კომუნები. პირველი მათგანი, გასაგები მიზეზების გამო, ჯერჯერობით უფრო გავრცელებულია. აქ გლეხს სამეურნეო ცხოვრება მნიშვნელოვანად არ ეხრის შეცვლილი, გაერთიანებულია მხოლოდ მიწის დამუშავება. ყველაფერ დანარჩენში კი გლეხი ძველებურად ეწევა დამოუკიდებელ მუშაობას და მეურნეობას. მიწის საზიაროდ დამუშავების ამხანაგობებს საკმაო ნიადაგი აქვთ ჩვენს სინამდვილეში.

არტელები კოლექტივების უფრო რთული ფორმაა. აქ განხორციელებულია მიწით და წარმოების საშუალებებით საეროო საოგებლობა; ამავე დროს არტელის წევრები ცალკე ცხოვრობენ და ჰირად მეურნეობას ასევე ცალკე ეწევიან.

კოლექტივების უმაღლეს ფორმად უნდა ჩაითვლოს კომუნები. აქ ბლომადაა გატარებული შრომის, მისი პროდუქტების, საშუალებათა და თვით ცხოვრების კოლექტივიზაცია.

გაერთიანების ყველა ეს ტიპები მხედველობაში უნდა იქნეს მიღებული კოლექტივების შესწავლისა და მშენებლობის დროს. კოლექტივების დაბალი ფორმებიდან თანდათან უნდა გადავიდეთ მათ მაღალ ფორმებზე. ამისათვის ცხადია, ჩვენ ეხლავე უნდა ვეცდილობდეთ უკანასკნელთა შექმნას, სადაც ეს მოსახერხებელია.

პირველი, რასაც უნდა მიექცეს ყურადღება კოლექტივების მშენებლობის დროს, არის ნებაყოფლობის პრინციპი. არავითარ იძულების ნასახს აქ ადგილი არ უნდა ქონეს. მხოლოდ დაჯერწმუნოთ გლეხობა კოლექტივებში შეკავშირების სარგებლიანობაში.

საჭიროა, რომ კოლექტივების მაღალ ფორმებში მოხდეს დაახლოვებით ერთი და იმავე შეძლების ხალხი, რომელიც ერთმანეთის კარგად იცნობს და ენდობა. რომ შემდეგში უზრუნველყოფილი იქნეს ყოლადარული შუშაობა საერთო კეთილდღეობისათეის.

კოლექტივები არ უნდა ჩაიკეტონ თავის ნაკუთში. მათ მჭიდრო კავშირი უნდა ჰაბან დანარჩენ გლეხობასთან და გავლენა მოახდინონ უკანასკნელზე მისი შეკავშირების მიზნით.

ცხადია, ამას კოლექტივები მხოლოდ მაშინ შესძლებენ, თუ მათი მეურნეობა მისაბაძი მაგალითი იქნება სოფლისათვის. თუ მეურნეობას ისინი დააყენებენ სათანადო სიმაღლეზე, შეიტანენ მასში თანამედროვე ტეხნიკას, რომლის დადებითი ნაყოფი აშკარა გახდება ყველასათვის. ამასთან კოლექტივებმა უნდა შეიტანონ მეურნეობაში საჭირო სამეურნეო ცოდნა, დაიხმარონ გლეხობას საწარმოო საშუალებებით და აგრიკულტურული ღონისძიებებით.

კოლექტივებს, რომ მათი მეურნეობა სათანადოთ იქნეს მოწყობილი, დახმარება უნდა აღმოეჩინოს შეღავათიან პირობებში ინვენტარით და სესხის მიწოდებით და სხ. მაგრამ ხაზგასმით უნდა ვთქვიშნოთ, რომ კოლექტივები სხვის შეშურეც არ უნდა იყვნენ და „სოციალურ უზრუნველყოფის დაწესებულებებად“ არ უნდა იქცენ. ასეთ ტენდენციას კი აქვს ადგილი. კოლექტივებს არა იშვიათად აარსებენ იმ განზრახვით, რომ დახმარება მიიღონ. კოლექტივები უნდა დადგენ საკუთარ ფეხებზე. შრომის ნაყოფიერების ამაღლებით, ნებაყოფლობის პრინციპის ხორციელებით, ინვენტარის სრულყოფით, სესხის ხელსაყრელად გამოყენებით, ტყუილად ცდაა. თუ პარიზში მობინადრე მენშევიკური ბანდების ჰგონიათ, რომ ასეთი დაკრეცილ პირობით დამაღავენ თავიანთ ყაჩაღურ სახეს, დაე, თავი იკატუნონ „აბრამის კრაველებთ“. მათ ფიცს, ფეხებითაც რომ ჩამოკიდონ, დღეს ბაღლიც კი არ დაიჯერებს.

ჩვენ გადაჭრით შეგვეძლია ვთქვათ: გრიგოლ ვეშაპელი ვერაგულათ მოჭკლა პარიზში გადახვეწილ მენშევიკური ბანდებმა, მათ კვლავ ამოძეურეს ქარქაშიდან დაჟანგული იარაღი ქართველ მუშებისა და მშრომელ გლეხების გზით შავალ ემიგრანტების წინააღმდეგ და ამით, რასაკვირველია, თვით საბჭოთა ხელისუფლების წინააღმდეგაც.

კარგი საქმეა, რაკა თქმა უნდა: ჯერ კიდე მოჭკლა, საშინარი მტერი თავიდან მოიშორო და შემდეგ ამოაძირკვინო დატრეტილ მენშევიკურ ტტიკანიდან ურყევი „საბუთი“: „მე წინააღმდეგი ვარ ინდივიდუალურ ტერორის, კეთილნებეთ, უკან წაიღეთ თქვენი ბრალდებაო“.

ისეთი ბრიყვები, ვინც ამ ოცობოდიან დაიჯერებს, გრიგოლ ვეშაპელის იდეურ ტყვიად ცდაა. ეს ბრიყვები მხოლოდ ის ვერაგები შეიძლება იყვნენ, რომ ამ ბრიყვებით ისარგებლონ და ფრჩხილებით ევროპის ბურჟუაზიის დერეფნებში ეძებონ, სადაც დაძრწიან მუშათა კლასის მოღალატეები მეორე ინტერნაციონალის სამწყსოდან.

სისხლის სამართლის პრაქტიკამ ორგვარი ბანდიტი იცის. არის ყაჩაღი—ბორიტმომქმედი, რომელსაც შესწევს მოქალაქეებისაგან გამბედაობა გულახდილათ აღიაროს თავისი დანაშაული, არის ყაჩაღი, რომელიც სძარცვავს, გვეჯას და მაინც თავის თავს პატიოსან კაცად ასაღებს. პარიზში მობინადრე მენშევიკური ბანდები ყაჩაღთა ამ მეორე ტიპს ეკუთვნის. მათ დაჰკარგეს ის უკანასკნელი კეთილშობილებაც კი, რომელიც ანსხვავებს შემთხვევით ბანდიტს პროფესიონალ ბანდიტისაგან.

ისინი საქვეყნოთ აფურთხებენ მას, რასაც სჩადიან. გულში კი გესლიანათ იცინიან. მაგრამ ეს სიცილი ტირილის წინამორბედია. საქართველოს მუშებისა და გლეხების ხელისუფლება ამგვარ „ოხუნჯობას“ შაქრათ არავის შეარგებს.

მ. ლ—ძე.

გენერალურ საბჭოს დანაშაულება*)

სამთამადნო მუშებს მჭიდრო კავშირი ჰქონდათ გენერალურ საბჭოს ქვე-კომისიასთან. ეს უკანასკნელი ამბობდა, რომ მაღაროების მეპატრონეებთან შეტაკების მოლოდინში ის იმავე პოზიციას იცავს, რომელიც მას გასული წლის ივლისში ეჭირა.

სხვადასხვა დროს პროფკავშირების სახელით მოლაპარაკების მწარმოებელი კომიტეტი არწმუნებდა სამთამადნო მუშების წარმომადგენლებს, რომ ის ყოველივე ძალ-ღონით ჩვენს ინტერესებს დაიცავდა. ჩვენი კავშირის თავმჯდომარე ჰერბერტ სმიტი წმირად იმეორებდა, რომ ჩვენ არ შეგვეძლია მუშაობის გაჯანსაღება შრომის ასეთ აუტანელ პირობებში და ასე მცირე ხელფასის არსებობის დროს.

მუშათა მოძრაობის ბელადებმა ძალიან კარგად იცოდნენ, რომ მაღაროების მეპატრონეებმა და მთავრობამ გადასწყვიტეს არა თუ სამუშაო ხელფასის შემცირება, არამედ აგრეთვე სამუშაო დღის გადიდებაც.

ტრედიუნიონების გენერალურმა საბჭომ, როგორც კი დაინახა, რომ გაფიცება აუცილებელი იყო, მოიწვია 29 აპრილს ყველა კავშირების დელეგატთა კონფერენცია. ამ კონფერენციამ ორი მეტად მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილება გამოიტანა. ერთში ნათქვამი იყო, რომ არავითარი მოლაპარაკება არ შეიძლება დაწყებულ იქნეს მანამდე, სანამ არ მოხსნილ შეპატრონეთა მიერ გამოცხადებულ ლოკაუტს; მეორე კი—ეს იყო საპარეშმაისო გადაწყვეტილება, რომელიც ამჟამად ისტორიულ გადაწყვეტილებათ იქცა.

ჩვენ ვფიქრობდით, რომ შეიძლებოდა ამ კონფერენციის უფრო ადრე მოწვევა და რომ საჭირო იყო მზადება გაფიცებისათვის. ჩვენ რამოდენიმეჯერ დაჟინებით მოვითხოვდით, რომ ეს მუშაობა გაწეულიყო ყოფილიყო. მაგრამ არაფერი არ კეთდებოდა და ტომასი ირწმუნებოდა, რომ ჩვენ მზადები მხოლოდ საბაბს მისცემს მთავრობას, რომ თვითონ თავის მხრივ შეუდგეს მზადებასო. თუმცა ყველამ ვიცოდით, რომ მთავრობამ უკვე ყოველივე მისამზადებელი ზომები მიიღო გაფიცვის მოლოდინში.

კავშირების რწმუნებულთა ამ საკვირველ დადგენილების შემდეგ, დელეგატები წავიდნენ თავ-თავის სახლში იმ გადაწყვეტილებით, რომ განეხილათ მათი პოლიტიკა და რაიმე აზრი გამოეთქვათ მის შესახებ.

შაბათს საღამოს ჩემს განკვირვებას და აღშფოთებას საზღვარი არ ჰქონდა, როცა **სრულიად შემთხვევით გავიგე**, რომ პროფკავშირების სახელით მოლაპარაკების მწარმოებელი კომიტეტი იმყოფებოდა პრემიერ მინისტრთან. მე, რასაკვირველია, აღშფოთებული ვიყავი მით, რომ ეს მე არ შემატყობინეს და რომ ისინი დამშვიდებულათ არჩევდნენ სამთამადნო მუშების საქმეებს **სამთამადნო მუშების წარმომადგენლების დაუსწრებლად.**

ღამის 2 საათზე და 30 წუთ. მისტერ სიტრინთან (გენსაბჭოს ერთი მდივანთაგანი) ტელეფონით დალაპარაკების გზით მე ზოგი რამ გავიგე იმის შესახებ, თუ რა ხდებოდა იქ. ხოლო კვირა დილით ტრედიუნიონების გენერალურმა საბჭომ, როგორც ჩანს, ისე გადაწყვიტა, რომ ტომასი მარტო მიეშვა მთავრობასთან მოლაპარაკებისათვის.

პროფკავშირების გენერალური საბჭო დარწმუნებულია, რომ ახლო მომავალში შეიძლება შეთანხმების მიღწევა“.

მე უნდა განვაცხადო, რომ ეს ფორმულა ნიშნავდა სამუშაო ხელფასის და საცხოვრებელი მინიმუმის შემცირებას, ის შეიცავდა ისეთ პირობებს, რომელთაც თვით პროფკავშირის გენსაბჭო ეწინააღმდეგებოდა.

მე სასტიკ პროტესტს ვაცხადებდი ჯერ ერთი იმის გამო, რომ პროფკავშირების სახელით მოლაპარაკების მწარმოებელი კომიტეტმა ეს საკითხი განიხილა პრემიერ მინისტრთან ერთად **სამთამადნო მუშების წარმომადგენლების დაუსწრებლად**; გარდა ამისა მე სასტიკი პროტესტი განვაცხადე ამ ფორმულის წინააღმდეგ, **რადგან ის წინააღმდეგებოდა სამთამადნო მუშების მოთხოვნილებებს და პირველ ხანის შემდგარ საკავშირო კონფერენციის ისტრუქციებს, რომელიც პროფკავშირის გენერალურ საბჭოს გაეგზავნა.**

ამავე კვირის საღამოს, როცა ქვე-კომისიის კვლავ თათბირი ჰქონდა პრემიერ-მინისტრთან და მის კოლეგებთან, გამომუშავებულ იქნა გენსაბჭოს წარმომადგენლებისათვის სავალდებულო შემდეგი ფორმულა:

„ჩვენ დავითანხმებით სამთამადნო მუშებს, რომ მათ ჩვენ დავკვალდომ მოლაპარაკების წარმოება და მზად ვართ ვაწარმოოთ ეს მოლაპარაკება სამთამადნო მუშებთან. ჩვენ წინადაწინვე ვიცით, რომ მიზანი ამ მოლაპარაკების უნდა იყოს დავითანხმოთ სამთამადნო მუშები სამუშაო ხელფასის შემცირებაზე“.

გენერალური საბჭოს არ შეუძლია ეუარჰყოს, რომ ასეთი ფორმულა წარმოდგენილი და მიღებული იყო ისეთი „ბელადების“ მიერ, როგორიცაა მისტერ ტომასი.

კავშირების რწმუნებულებმა გენერალურ საბჭოს გაკვეთილი ინსტრუქციები მისცეს. გენერალურმა საბჭომ დაიწყო მოქმედება, ხოლო რწმუნებულები დაბრუნდენ იმ მიზნით, რომ მომზადებული შეხვედროდენ ამ მოქმედების შედეგებს.

მოლაპარაკების მწარმოებელმა კომიტეტმა ორჯერ ფარულად ინახულა მთავრობა, მიუხედავათ თავისი დაპირებისა, რომ სამთამადნო მუშების წარმომადგენლების დაუსწრებლად მოლაპარაკებას არ გამართავდა. მან ორჯერ სცნო და მიეღებინება სამთამადნო მუშებისათვის ის ფორმულა, რომელიც ნიშნავდა სამუშაო ხელფასის შემცირებას, მიუხედავათ იმისა, რომ მას დაავალებული ჰქონდა ბრძოლა ხელფასის შემცირების წინააღმდეგ.

ყველაფერი ეს ნათლად მოწმობს, თუ როგორ მოიქცა გენერალური საბჭო.

ა. ჯ. კუკ.

*) ეს წერილი წარმოადგინს ერთი თავის ნაწილს კუკის ახალი წიგნისას სათაურით: „ცხრა დღე („The Nine days“), რომელშიც მოთხრობილია დიდი გაფიცვის ისტორია და რომელიც ამ დღეებში გამოვა ლონდონში. წერილი მოგვყავს ინგლისის კომპარტიის ორგანოდან: „ვორკერს ჯოკლი“ (4 ივნისი, № 172).

რედ.

გრძოლა მომჭირნეობის რეჟიმისათვის

(„პრავდას“ მოკითხვა)

ეხლა ჯერ კიდევ არ შეიძლება ითქვას, რომ მომჭირნეობის რეჟიმის გაბატონებამ მიაღწია ისეთ დონემდე, რომ შესაძლო იყოს მნიშვნელოვან შედეგების აღნუსხვა. მიუხედავათ ფართო კამპანიის წარმოებისა, ჩვენ ისევ გზის დასაწყისში ვართ.

მუშაობის სიძნელეს თავისი მიზეზები აქვს. მსგავს კამპანიებთან შედარებით, რომლებიც წინედ ჩაეტარეთ, ეს კამპანია გაცილებით მეტს სიფართოვეთ და სიღრმეთაც აღებულა. პარტიის მიერ დასახული ამოცანები არ შეიძლება უკეე განხორციელებულად ჩაითვალოს იმით, რომ ხარჯების შემცირება მოვახდინეთ. აუცილებელია, რათაც არ უნდა დაგვიჯდეს, მთელი სამეურნეო სახელმწიფოო და საზოგადოებრივი მექანიზმის მუშაობის ღირებულების საერთო შემცირება. ცალკე შედეგები, რა დიდი მნიშვნელობისა და ღირებულებისაც არ უნდა იყვნენ თავისთავად, მხოლოდ დასახულ საერთო ამოცანათა თვალსაზრისის მიხედვით იქნებიან განხილულნი.

ობიექტიური მიზეზების გარდა, რომლებიც მომჭირნეობის რეჟიმის განხორციელების ტემპს ანელებენ, არსებობენ სუბიექტიური მიზეზთა მთელი რიგი, რომლებიც არაფრით არ შეიძლება იქნან გამართლებულნი.

პირველი. ჩვენ ნელა ვმუშაობთ. ბევრი ხმაურობა და ლაპარაკია, შედეგები კი ცოტაა. საუკეთესო შემთხვევაში წარმოებათა და დაწესებულებათა ხელმძღვანელობა რამდენადმე გასწორებულ მმართველობის აპარატს შეეცადა ... ...

מחוז הבירה

16 באוגוסט

ועדת הבחירות המרכזית לא תאשר את רשימת "הרשימה הלאומית"

ועדת הבחירות המרכזית לא תאשר את רשימת "הרשימה הלאומית" לבחירות לכנסת השלישית. הרשימה הוגשה ביום ראשון האחרון, אך הוועדה מצאה כי היא מכילה שמות של מועמדים שלא נתנו את הסכמתם להיכלל ברשימה. בין השמות שנמצאו ברשימה ללא הסכמה: שמות של שלושה חברי כנסת מהסיעה הקומוניסטית, שהודיעו בכתב כי אינם מעוניינים להיכלל ברשימה כלל.

הרשימה הוגשה על ידי קבוצה של אנשים שהתכנסו בבית קפה "הכתר" ברחוב יפו. לפי הודעת הוועדה, לא נמצא כל קשר בין המועמדים לבין הגורמים שהגישו את הרשימה. חלק מהמועמדים אף הודיעו בפומבי כי לא ידעו על כך שהם מועמדים.

17 באוגוסט

בית המשפט העליון דחה את עתירת "הרשימה הלאומית" נגד ועדת הבחירות

בית המשפט העליון בישיבת שבעה שופטים דחה היום את עתירת "הרשימה הלאומית" נגד החלטת ועדת הבחירות המרכזית. העתירה הוגשה ביום שלישי, ונדונה ביום רביעי. פסק הדין ניתן בשעה 14:00 היום.

השופט יצחק אלמגור, שכתב את פסק הדין העיקרי, קבע כי הוועדה פעלה בסמכותה ובהתאם לנוהל. "לא נמצא כל פגם בהחלטת הוועדה, שיצדיק התערבות של בית המשפט", נכתב בפסק הדין. השופטים האחרים הצטרפו לדעתו פה אחד.

16 באוגוסט

ועדת הבחירות המרכזית פסלה את רשימת "הרשימה הלאומית"

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השלישית החליטה היום לפסול את רשימת "הרשימה הלאומית". הרשימה הוגשה ביום ראשון האחרון, אך הוועדה מצאה כי היא מכילה שמות של מועמדים שלא נתנו את הסכמתם להיכלל ברשימה. בין השמות שנמצאו ברשימה ללא הסכמה: שמות של שלושה חברי כנסת מהסיעה הקומוניסטית, שהודיעו בכתב כי אינם מעוניינים להיכלל ברשימה כלל

ჰაგნარა ფელეგონი

„დრანქის კურსი ეცემა".
„პერემ აკრძალა ტკბილეულობა"
„საფრანგეთის ფინანსთა მინისტრი პერე გადადგა".

(დეპეშებიდან)

ერთხელ ერიომ, მემარცხენე ბლოკის გან-
თქმულმა გმირმა,
წამინისტრალმა, საყოველთაოდ ცნობილმა პარ-
მა,
როდესაც იგი ჯამსა მოცლილსა ლაპარაკობდა
და მგერმეტყველად „ტანჯულ" საზოგადოს ეკ-
ითხა ამკობდა
სთქვა: საფრანგეთი მარიანაა, ის მშვენიერი,
რომელსაც ეტრფის, რომელს თაყვანს სცემს
სულდგმული ერი.
ჩვენც ვეთანხმებით, რომ მარიანა არის შავთვა-
ლა,
მაგრამ, შავთვალამ ათიოდ ქმარი გამოიცვალა.
. . . .
დღეს მარიანა მოწყენილია.
ან კი რა არის აქ გასაკვირი?!
ერთი ხანია, რაც არ სცილდება
მას ხან ხიფათი, ხან გასაჭირი.
დღეს მარიანას ავად მყოფს შეინი
ფრანკია, იცით მისი სახელი
ფეხს ისე ადგამს ვით ბავშვი ჩვილი,
სულ მოეკვეთა მუხლები, წელი.
შეშოქნია ცილებ-ცილეები,
აუტყდა კვნესა და მალარია,
ხან მოკუნტულა, სიცივით კვდება,
ხან სიცხემ სულ მთლად არივ-დარია.
და მარიანა ბევრი ღწვალა
პროფესიონის თავს დაიხვია,
იყო პენლევე, გამოიცვალა,
მერე კაიო მოანახვია,
შემდეგ დუმერი და ახლა პერეს
აქეზებენ, მისთვის დაუხახნია.
ყველა მათგანმა რეციტატი სწერეს,
შეეხა კი ვერც ერთს მოუხახია.
ამბობენ, პერეს გეგმა ახალი
მკურნალობისა შეუდგენია,
სწვალა ასვას სნეულს წამალი,
რაც დიდი შრომით შეუქმნია.
თურმე მიზეზი ავადმყოფობის,
მარიანაა ეს შვენიერი;
საგანი „ერი"-ს უზომოდ ტრფობის,

თურმე, ყოფილა მეტად ცბიერი.
მას უყვარს, თურმე ზომაზე მეტად,
ხანდახან ტაბლეიდან ტაბლეიდამდე,
(რომელ მშვენიერს, მითხარით, ნეტავ
ვინლს მოჰკვეთს ტაბლეი ბილეულობა)
მოგეხსენებათ, თუ დედის რძეში,
გამოერია რამ უცარელი,
ვერ გაიხარებს ის თავის დღეში
ავად იქნება სულ შვილი მისი.
მარიანა კი, თურმე ფუთითაი
ანადგურებდა ტორტებს, პროდენებს,
სჩამდა შოკოლადს თურმე ყუთობით,
და არაგებდა სარჩევად კოცნებს.
ბერემ გიიგო ყველა ეს როცა,
განკარგულება მყისვე გამოსცა:
აკრძალა ტორტი, აკრძალა ტკბილი,
არ გეუკაროს, სთქვა, არვის კბილი.
თანაც აკრძალა პასკა, ვიჩინა,
პიჩჩიკ დარაგი მასვე მიუჩინა,
ხან თეთრ პურზე და კარაოფელზე,
კვლავ ბარათები გამოარნა.
მაგრამ ის ფრანკი ვერც მყურნალ პერემ,
ავადმყოფობას გადაარჩინა.
გადაბარებულს პერეც, როგორც სხვა,
მასაც დაატყდა იმ ფრანკს რისხვა
იყო კაიო, იყო დუმერი,
ახლა კი პერეც იმათ გზას გაჰყვა.
და ამბობენ, რომ მოწყენილია კვლავ მარიანა,
საკანდიტერის შეეწეროება მას არ ეამა,
ფრანკს ისიც მოჰყვა, ავად გახდა, რომ ვიღაც
სჭამა:
ტორტი, პიროჟნი, სხვა შაჰერლამა.
ალბად, ერიო, მემარცხენე ბლოკის ერთგული
გმირი,
წამინისტრალი, საყოველთაოდ ცნობილი პირი,
კვლავ მარიანას მიუსამძიმრებს (თავს ადგას
ჭირი).
ჩვენც თანაუგრძნობთ: დღეს მარიანას შეურ-
ცხვა პირი.
ხოზიკა.

გრძოლა მომჭირნეობისათვის

ყოველწლიურად 24.000 მან. იკარგება

ალბათ ბევრი იცნობს თბილისში „პტიშნიკს", ლოტოს, კანინის და სხვათა დაწერებებებს. აღნიშნულ „დაწერებებებს" ხელმძღვანელობს სოც. უზრ. სახალხო კომისარიატის არსებული საკუთარი კომისია. ეს ხელმძღვანელობა გამოიხატება მუთამელობაში კონტრაგენტთა და კომისარიატს შორის, რისთვისაც ის იღებს სულ მცირე „საკომისიოს"—დაახლოებით არა უმეტეს 20 პროცენტისა, რაც შეადგენს 2.000-3.000 მანეთამდე. თვით კომისიის აპარატი ასეთია: 2 დირექტორი—სპეციები, 5-მდე კონტროლიორი, ბუხგალტერი, მოლარე, რწერვებელი და ტექნიკური პერსონალი. გასპრჯელის დირექტორი „სპეცი" იღებს თვეში 450 მანეთამდე, მისი მოადგილე 300-დან 350-მანეთამდე, კონტროლიორები 150 მ. თვითეული. მოლარე 150 მან. და ასე შემდეგ... ამას უნდა დავმატოთ სხვა და სხვა სამეურნეო ხარჯები.

რაც შეხება თვით კონტრ-აგენტებს, მათი ინტერესები სრულიად დაცულია და პირობები უზრუნველყოფილია. ერთ-ერთ კონტრ-აგენტს სხვა რომ ვერაფერი უნახავს, ამ ფულით რადიო-აპარატიც კი შეუძენია.

სოც. უზრ. სახ. კომისარიატმა აღნიშნული საკუთარ კომისია უნდა გათქვიფოს ცენტრალურ აპარატში, მისი ერთ-ერთ განყოფილებასთან მიმაგრებით. ტიპშვო, ლოტო, კანინო და სხვა არაფითარ სპეციალურ ცოდნას არ მოითხოვს, რომ მისთვის სპეც-განაკვეთები გაიცეს.

სახელმწიფოს ინტერესი სოც. უზრ. სახ. კომისარიატში უშუამავლოდ მოეკონტრ-აგენტის ხელშეკრულების დასადებად. კომისარიატის უშუამავლოდ და საკომისიოს გაუცემლად იღებს კუთვნილ პროცენტებს ორი კონტროლიორის სამუშაოებით. ამ ღონისძიების გატარებით ჩვენ შეგვიძლია დავზოგოთ წელიწადში 24.000 მანეთი.

ხახკარი.

პრესა მომჭირნეობის შესახებ

მეტი ყურადღება გასვევა-ხალაგებას

გარდა ნაწარმოების თვისებაზე ზრუნვისა, საწარმოო დანუნებულების მოვალეობას შეადგენს ბაზარზე გასაღან საქონელის გასვევადაცვაზე ზრუნვაც. ხშირა შემთხვევები, როცა უხარისხო დამზადებული საქონელი გადაცემის დროს დიდათ ზიანდება ან კლებულობს თავის რაოდენობით. ასეთ პირობებში, რასაკირველია, ყოველგვარ ცდას, რომელიც მიმართულია ქონების ასეთ ზარალისაგან დაცვისა და გაუმჯობესებისაკენ, ვერ ვიტყვით ეკარგება აზრი.

მოსკოვის „იზვესტია"-ში (№ 131) მოყვანილია ამის დასახასიათებელი რამდენიმე საყურადღებო ცნობები:

— ჩვენს წინაშე, სწერს გაზეთი, ძეგს მასალები „საგანგებო თათბირის" საქონლის თვისობრივ გაუმჯობესების შესახებ. ეს მასალები მოწმობენ, რომ ჯერ კიდევ არ ყოფილა გასაკვირველი ის ფაქტი, რომ ხშირად ხდება ხარისხის დაცემა. ამგვარ ფაქტებს ხშირად ადგილი აქვს ისეთ ქარხნებში, რომელთა ნაწარმოებიც ადრე ხარისხიანი იყო. ასეთ ქარხნებს მიეკუთვნება ქ. ვლადიმირის ქარხანა „ბოშკა", რომელიც ადრე ხარისხიან ნაკეთობას აწარმოებდა, ახლა კი ამ ქარხნის ნაკეთობა ხშირად ხარისხს მოკლებულია. ასეთივე ბედი ეწია ქ. ტულის ქარხანა „ტულამაშს

ბანკირების სახლი

ა. ა. ფ. ფ. ფ. ფ.

ბანკირების სახლი

ბანკირების სახლი ა. ა. ფ. ფ. ფ. ფ. ბანკირების სახლი